ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Борба

1967 11 МАЙ ЧЕТВЪРТЪК

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Брой 57

2248

ГОДИНА XXIV

Цена 2 ст.

СЪВЕТСКИЯТ СЪЮЗ – ВЕРЕН ПРИЯТЕЛ НА БЪЛГАРИЯ

Вчера в столицата пристигна съветска партийно-правителствена делегация

Вчера нашият народ посрещ на скъпи гости — членовете на партийно-правителствената делегация на Съюза на съветските социалистически републики начело с генералния секретар на ЦК на КПСС Леонид Илич Брежнев. В лицето на пратениците на великата съветска страна целият наш народ и трудещите се от нашия окръг поздравяват най-сърдечно съветските народи, горещо им благодарят за неоценимата помощ в борбата за построяването на социализма и комунизма в нашата страна.

Пребиваването на съветската делегация в тези дни у нас ще сложи началото на нов, още по-висок етап в развитието, укрепването и заякчаването на българо-съветската дружба. Предстои подписването на нов договор за дружба, сътрудничество и взаимна помощ между Народна република България и Съветския съюз. Вестта за това кара всеки българин да направи равносметка на плодовете от договора, който беше подписан през 1948 година, и още по-добре да види светлите перспективи пред нашия народ.

Сключеният през 1948 година и подписан в Москва от великия син на нашия народ Георги Димитров Договор за дружба, сътрудничество и взаимопомощ между Народна република България и Съветския съюз е исторически документ с огромно значение. С този договор се осъществиха най-съкровените въжделения на българския народ за нерушима братска дружба с великия съветски народ. „В лицето на Москва и на Съветския съюз — каза тогава Георги Димитров — ние имаме не само освободители от миналото, но и верни другари, които искрено и безкористно помагат на нашите народни усилия за изграждане на щастието и доброто бъдеще на нашата страна".

ЛЕОНИД ИЛИЧ БРЕЖНЕВ

Изпълнението на този договор, чието двадесетилетие още не е изтекло, съвпадна с осъществяването на нашите петилетки, с изграждането на социализма в нашата страна.

Няма област в нашия обществен, политически и културен живот, където да не са били почувствувани благодатните плодове на съветската помощ. Особено ярка е тя в неспирния подем на нашето народно стопанство. Без навременната съветска помощ не бихме могли да създадем наше машиностроене, корабостроене, електропромишленост, тежка химическа промишленост, черна и цветна металургия. В страната ни днес се лее и кове стомана. Младото ни машиностроене изработва сложни и прецизни машини и съоръжения, качеството на които е добре познато на външния пазар. Химически торове, собствено производство, увеличават добивите по кооперативните ниви. От недрата на българската земя блика нефт. Мощни електроцентрали обилно хранят с енергия заводи и фабрики, прогонен е мракът от обновените ни села. Всичко това е резултат на героичните усилия на нашия народ, щедро подпомаган от своя верен приятел и брат Съветския съюз, гранитна опора на нашата национална независимост, на териториалната ни цялост и държавния ни суверенитет.

Съветският съюз ни предоставя широки възможности да използуваме постиженията на съветската наука и техника, изследванията на съветските научноизследователски институти във връзка с внедряването на техническия прогрес в промишлеността. От ден на ден нашата република се превръща все повече в машиностроителна страна, страна на химията и електроенергията.

Огромно е значението на сътрудничеството и взаимопомощта между Съветския съюз и България и в областта на селското стопанство. Съвременната съветска селскостопанска наука и техника съдействуват за успешната интензификация и механизация на нашето социалистическо земеделие. В края на миналата година селското ни стопанство разполагаше с повече от 70 хиляди трактора, 95 на сто от които носят съветска марка. 75 на сто от комбайните също са съветско производство.

Дружбата ни със Съветския съюз допринесе извънредно много и за нашето културно развитие, за утвърждаване на нашата национална по форма и социалистическа по съдържание култура и изкуство. Много наши млади кадри се учат в Съветския съюз. Изпращат се на специализация и обмяна на опит голям брой наши дейци на културата. Традиционни станаха вече еже годните срещи на представителите на творческите съюзи (писатели, художници, музиканти, артисти) между двете страни за обсъждане и разрешаване на важни идейнотворчески въпроси.

Партийно-правителствената делегация на Съветския съюз, водена от генералния секретар на ЦК на КПСС Леонид Брежнев, дошла в България, за да подпише на наша земя нов съюзен договор за идното два десетилетие, ще задълбочи още повече традиционните братски отношения между двете страни. Този договор ще вдъхнови трудещите се у нас за нови творчески дела в изпълнение на задачите, начертани от Деветия конгрес на Партията. Той ще очертае контурите на нов подем в модернизираната ни промишленост, в обновеното ни селско стопанство, в социалистическата ни култура.

В ЧЕСТ НА 50-ГОДИШНИНАТА НА ВЕЛИКИЯ ОКТОМВРИ

ПРАЗНИЦИ НА ХАЙДУШКИЯ ФОЛКЛОР

Богата е съкровищницата на нашата страна. В нея като хубав накит е песенното творчество на народа, което е възхвала на подвизи и събития. Празниците на хайдушкия фолклор тази година са посветени на славната 50-годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция.

ПАВЛИКЕНИ

В празника тук взеха участие съставите на ОТПК „Втора петилетка", съставните села и Образцовото народно читалище в града. С усърдие и с голяма любов се бяха готвили всички. Цялата програма бе един свеж пролетен букет. Някак особено вълнуващо звучат песните за стари хайдути, които сме чували толкова пъти, местните народни песни. И това неоразимо впечатление от багрите на прелестните национални носии . . .

В. Иларионов

ПОЛСКИ ТРЪМБЕШ

На празника в най-младия град на окръга дойдоха представители от Страхилово, Маслярево, Полски Сеновец, Ресен, Поликраище, Обединение Д. Липница. Най-масово бе участието на домакините — 6 състава. И тук красота от тонове и багри. Сърцата се пълнят с радост от досега с героичното. Полски Тръмбеш завинаги ще запомни този мил, вълнуващ празник, на който скъп гост бе и сътрудникът на посолството на СССР в София Пьотр Воробьов.

К. Камбурова

МИХАЛЦИ

Хубаво е, че този празник се провежда през май — месецът на цветята, красотата и младостта. Цели 5 часа от сцената на читалището се лееше свежест, красотата на родното. Не беше ли това отпиване на родолюбие! Само хубави думи могат да се кажат за представените състави от Михалци, Лесичери, Димча, Сломер, Бяла черква, Патреш, Павликени, Г. Лицница, Караисен.

Ат. Цанкова

ПРЕД VI КОНГРЕС НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Расте ролята на другарските съдилища

Вчера в салона на Профсъюзния дом във Велико Търново се състоя съвещание, на което бе обсъдена дейността на другарските съдилища. На него присъствуваха председатели и секретари на другарски съдилища, председатели на общински и градски комитети на Отечествения фронт и други.

Доклад прочете другарят Васил Димов — заместник окръжен прокурор. В него той подробно говори за нарастване ролята на другарските съдилища, за помощта, която те оказват на народните съдилища, тяхното голямо значение за възпитанието на народа.

По доклада станаха много разисквания, зададоха се интересни въпроси, на които бе отговорено изчерпателно.

Председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт другарят Тодор Попов говори за големия авторитет, който са си извоювали сред населението другарските съдилища. Това ни задължава много — подчерта той. Затова членовете на другарските съдилища трябва да са проникнати от граждански и обществен дълг, да бъдат безпристрастни при разглеждането на различните жалби.

Оживлени в градовете и селата

Колкото по-малко дни остават до откриването на Шестия конгрес на Отечествения фронт, толкова по-интересни, по разнообразни стават инициативите, които се организират в чест на това голямо събитие, по-голямо е оживлението сред отечественофронтовците.

Много усилия положиха гражданите на Горна Оряховица в последните дни за хигиенизирането на своя град, за озеленяването му.

А срещата, която организира IV квартална организация, ще остави незаличими следи у всички присъствуващи. Над 300 души със захлас слушаха думите на другаря Петър Панайотов — председател на Централния комитет на Профсъюза на работниците от културните институти и полиграфията. Той говори за основаването на Отечествения фронт в града и окръга, за борбата му против монархо-фашизма.

Подобни инициативи правят и останалите низови организации в града.

* * *

Жителите на Лясковец и района на общината положиха много усилия за почистване и озеленяване на улиците и кварталите. В последно време нови около 100 домове в района на общината и града са обявени за образцови.

Преди няколко дни активистите на 20 и 26 низова организация обмениха опит със седма низова организация в Драгижево.

ПРЕДКОНГРЕСЕН КОНЦЕРТ

Миналата вечер в големия салон на читалището в Павликени се състоя тържествена вечер-концерт, посветена на Шестия конгрес на Отечествения фронт. Старият партиен функционер Иван Ботев, председател на първия легален Градски комитет на Отечествения фронт в Павликени след 9 септември 1944 г., разказа спомени за работата на комитета по време на укрепването на народната власт.

Концертната програма бе изпълнена с участието на всички самодейни колективи в града.

Н. Велева

НАПРЕГНАТИ ТЕМПОВЕ

Почти шестдесеткилометровата пътна артерия, която прорязва Дунавската равнина от Павликени до Свищов, е в усилен строеж. Всъщност по-голямата част от шосето е готова. Остава да се постави асфалтовото платно от Горна Студена до Козловец.

В Алеково най-важният възел на тази артерия е новостроящият се мост, който ще коригира трасето на пътя. Тук работи бригадата на Александър Петков. 43-метровият свод е вече напълно готов. Булдозеристите Иван Самуилов и Недялко Иванов работят на смени за покриването му със земен насип.

До края на тази година пътят трябва да бъде напълно готов. Строителите са обещали да го предадат един месец предсрочно. Това ускорява и работата на обект „Моста", който ще бъде завършен в края на юли. Енту сиазираните строители Макавей Кенаров, Андрей Александров, Георги Спиридонов, Цветан Бонев, Иван Събев и Ламби Йорданов се трудят упорито. Тяхното желание е да спазят определения срок. Опитните майстори ще удържат на дадената дума.

П. Симеонов

С УВЕРЕНОСТ В БЪДЕЩЕТО

Отшумя празникът. Трудовият колектив на ТПК „Масив" — Велико Търново го посрещна с чест. Ако погледнем цифрите, ще видим една много радостна картина. По обем планът е преизпълнен. Производителността на труда, в сравнение с миналата година, е повишена значително. За първите четири месеца на новата година е произведена продукция на стойност 453 000 лв. при план 431 000 лв. В разгорялото се съревнование в чест на Първи май се отличиха Иван Сърменов, Кръстю Пангелов, Иван Караджилов, Стою Цанев и много други. ТПК „Масив" е носител на знамето на ЦС на ТПК вече пет тримесечия подред. За второто, третото и четвъртото тримесечие на 1966 г. е национален първенец по дървообработването.

Тези успехи не са случайни. Ръководството на кооперацията смята, че пътят, по който върви, е правилен. Повече нова техника — по-големи успехи. Доставката на нови, висококачествени машини влияе не само на производителността на труда, но подобрява качеството. Внедрените хидравлична преса, тривалов шлайф доказват по убедителен начин предимствата си. В резултат на новата прогресивна технология по повърхностната обработка качеството е значително подобрено.

Непосредствено след празника в кооперацията закипя пак трудовото напрежение. Ежедневните планове се изпълняват. Още сме в началото на май и твърде рано е да се правят прогнози, но темпът на работа ни кара да вярваме, че работниците от ТПК „Масив" и сега няма да се посрамят.

А. ИЛИЕВ

ЩАФЕТА НА ДРУЖБАТА

ЗА ПЕТИ ПЪТ--СТАРТ ЗА КУПАТА НА ПОЛТАВСКА ОБЛАСТ

Още една чудна страница от спортната летопис на дружбата между българските и съветските спортисти! Ярка манифестация на приятелските, братски отношения между трудещите се от Великотърновски окръг и Полтавска област! И тази година на 9 май стартът в традиционната щафета на дружбата за купата, подарена на великотърновчани от спортистите на Полтавска област, се превърна в хубав спортен празник, посветен на 22-годишнината от победата над фашизма и 50-годишнината на Великия октомври!

Сякаш по-ведра, сияйна бе тази празнична спортна проява. Защото тя дойде в навечерието на едно крупно събитие — посещението на партийно-правителствената делегация на Съветския съюз начело с Леонид Брежнев в нашата страна! „Слава на непобедимата Съветска армия", „22 години от победата над фашизма", „Физкултурен привет на братята-освободители" — лозунги, плакати, знамена, предаваха чуден колорит на спортната колона на участниците в щафетата. Те дефилираха по улиците на древния град, топло приветствувани от великотърновчани. В парк „Толбухин" бяха положени венци пред бюстовете на генерал Йосиф Владимирович Гурко и маршал Фьодор Иванович Толбухин.

Пред Пощенската палата състезателите от отборите на „Етър", „Локомотив" — Горна Оряховица, „Червено знаме" — Павликени, на едноименните дружества „Левски" от Лясковец, П. Тръмбеш и Стражица и на „Вечвой" — Елена, бяха приветствувани от Петър Яламов, член на бюрото на Окръжния комитет за българо-съветска дружба. Сетне бе даден състезателният старт.

Традиционният маршрут на щафетата, преминаващ край свидни места, свързани с българо-руската и българо-съветската дружба — площад „Девети септември", парковете „Габровски" и „Толбухин", ул. „Гурко" и други, общо 5500 метра, бе разделен на 13 поста. Той бе пробяган от пионери и пионерки, юноши, девойки, мъже и жени. До третия пост аванс имаха представителите на „Локомотив", но в поста на 400 метра от кино „Искра" към Строителния техникум, когато щафетата поеше великотърновчанката Ст. Кукарова, инициативата мина у етърци.

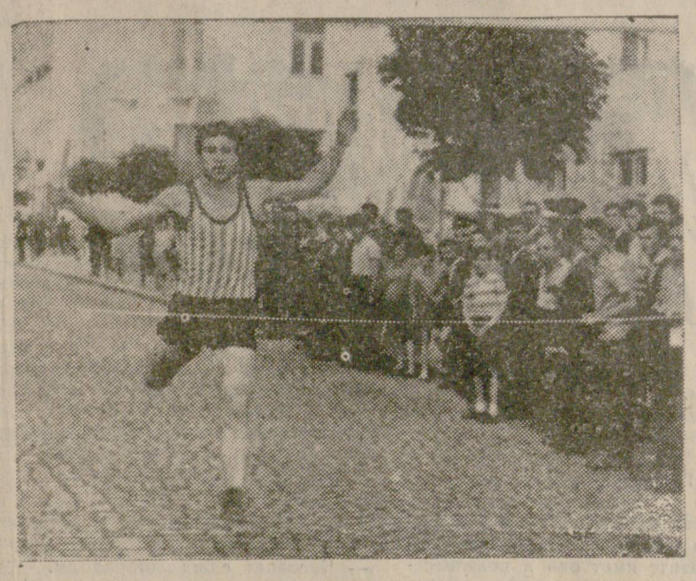

Спортистите от Велико Търново не изпуснаха водачеството до края на последния пост от 180 метра пръв пробяга етърецът Н. Дамянов (на снимката), който скъса финалната лента. За успеха на „Етър" (треньор В. Боябжиев) заслуга имат всички членове на отбора, но все пак най-отговорна и тежка бе задачата на състезателите на най-дългите постове — П. Иванов на 1300 м. и М. Христов на 1600 м.

Първото място в състезанието с време 18.56.2 минути извоюваха лекоатлетите на „Етър" — Велико Търново, които за четвърти пореден път станаха носители на ценния спортен трофей — купата на полтавци. След тях се наредиха спортистите от „Локомотив" — Г. Оряховица с време 19.14.6 минути, „Червено знаме" — Павликени с 20.51.6 минути, следвани от отборите на Лясковец, Полски Тръмбеш, Стражица и Елена.

Другарят Петър Яламов връчи купата на етърци, а на останалите отбори, заели призови места — възпоменателни вимпели и специални художествено изработени албуми с изгледи от Полтава.

Ал. ТОШЕВ

ЗАСИЛЕНО ВНИМАНИЕ КЪМ ПРОЛЕТНИЦИТЕ

От добрата подготовка на почвата, от навременното прореждане и окопаване на пролетниците зависи до голяма степен и реколтата. По-рано всички тези процеси се извършваха на ръка. Много труд положиха тази година старши-трактористите Стефан Гасеров, Христо Гасеров и Тодор Гечев от първа тракторна бригада в ТКЗС — Долна Оряховица, с ръководител Първан Манахов, да подготвят площите, да засеят качествено и навреме всички култури в обслужваните от тракторната бригада 4 специализирани бригади.

Сега площите със захарно цвекло и слънчоглед приличат на големи масленозелени килими. Повече от половината от тях са проредени и окопани механизирано.

Голям дял за извършването на време на всички механизирани обработки има и механикът на бригадата Тодор Табаков. Той оказва на място висококвалифицирана помощ и е свел престоите на машините до минимум.

В тези дни голяма част от силите на монтьори и механизатори са насочени към завършване в срок ремонта на машините за прибирането на реколтата от есенниците.

Ст. Агов

ВТОРИ ПРЕГЛЕД НА КЪСОМЕТРАЖНИЯ ФИЛМ

Посветеният на славната 50-годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция и на Първия конгрес на българската култура втори преглед на късометражния филм продължава. Всяка вечер салонът на кино „Девети септември" във Велико Търново се изпълва със стотици зрители, които със затаен дъх следят постиженията на българските кинематографисти в областта на историческите, етнографските, фолклорните, туристическите и спортните късометражни филми, произведени у нас през 1966/1967 г.

Снощи пред великотърновчани бяха представени филмите „Българско лято", „Отново на път", „Златни страници" („Велики Преслав"), „Стари и съвременни летописи". Тази вечер, от 18.30 ч., ще бъдат прожектирани нови четири късометражни филма — „Страници от историята на една култура", „Реликвата на Рожен", „По Зарезан" и „От Картаген до Басра". Утре любителите на големия екран ще имат възможността да видят филмите: „Една песен и един човек", „Ехо от вековете", „Сидней" и „Един миг свобода".

Вторият преглед на късометражния български филм ще продължи и в събота, а в неделя ще стане закриването му.

ПАРТИЕН ЖИВОТ

КОМУНИСТИТЕ И ПЪТНОТО СТРОИТЕЛСТВО

Пред колектива на ДСУ „Пътни строежи" — Велико Търново стои огромна задача. Той трябва да изпълни план двойно по-голям от миналогодишния. Работи се на 18 обекта, разположени в 11 окръга в Северна България.

Партийното бюро и организацията си дадоха ясна сметка за отговорните задачи. Въпреки че нашата партийна организация не е многобройна, нейната роля се чувствува навсякъде в района. Разпокъсаността на обектите понякога ни изправя пред сериозни трудности. Комунистите обаче не се отчайват. Те правилно оценяват обстановката след Деветия конгрес на БКП и всеки с чест се бори за изпълнение на партийните поръчения. Така например при много трудни зимни условия комунистите Иван Мичев, Станчо Митев, Пеню Чорбаджиев и други осигуряваха добро изпълнение на строително-монтажните работи. Те и сега не отслабват вниманието си в това отношение, грижат се за битовите условия на работниците, за изправността на машините. В резултат на това и на упоритостта на всички комунисти и безпартийни, през най-трудното време за работа — януари, планът бе изпълнен 112 на сто.

В работата на бюрото и организацията след Деветия конгрес настъпиха промени. Сега партийно-организационната и политическа дейност се конкретизира. Тя се води диференцирано, съобразно онези проблеми, които стоят пред различните обекти. Партийното бюро се стреми да ограничи до минимум приемането на много и различни мероприятия, изпълнението на които се затруднява. Целта ни е да се намали претрупаността, да се внесе конкретност и целенасоченост в дейността на партийния, стопанския, профсъюзния и комсомолския актив. Цялата масово-политическа работа пренасяме сега на обектите, там, където се решава съдбата на пътно-строителната програма.

Навреме бяха приети и обсъдени по обекти организационно-техническите мероприятия и обещанията за 1967 година. Активите по места онагледиха обещанията и производствения план.

Но има още много да се желае за по-нататъшното усъвършенстване стила и метода на работа не само на партийното бюро, но и на Общостроителния профкомитет, на комсомолската организация.

Неотдавна на партийно събрание се обсъди дейността на Общостроителния профкомитет и работата на комунистите в него. Отечете се, че тя все още не отговаря на изискванията, които постави Деветият конгрес. Комунистите остро критикуваха дейността на комисиите, на председателя на профкомитета за все още бавното преустройване на профсъюзната дейност, съобразно решенията на VI конгрес на профсъюзите. Събранието задължи комунистите, които работят тук, да оказват системна помощ на профкомитетите и профгрупите по места. Първичната партийна организация изпрати още няколко комунисти да работят в профкомитета.

Всичко това помогна много за коренното подобряване на работата. Отговорниците на комисиите сега периодически отчитат работата си. Преценявайки състоянието на бригадите, профкомитетът взема бързи мерки за подобряване на дейността им, помага за преодоляване на различните трудности, които изникват.

Голямо внимание се отделя не само за изучаване документите и решенията на Деветия конгрес, но и на разпространение на положителния опит. Различните срещи, които се правят за обмяна на челния опит, ни помагат много и за утвърждаване на производствените съвещания, за разгръщане творческата активност и самоинициатива на работниците и специалистите. Това показаха срещите с механизаторите, със специалистите по приложение на новата система, по повишаване производителността на труда.

Партийното ръководство разбира, че първо е необходимо натрупването и утвърждаването на положителния опит и тогава да се пристъпи към пренасянето му. Сега ние сме насочили нашето внимание към някои колективи и бригади, извършващи трошенокаменни и паважни настилки, мостово строителство, добив на карирни материали. По-голямо внимание обръщаме на временните партийни групи по строителните участъци, които изграждаме и укрепваме непрекъснато.

Всичко това свързваме с комунистическото възпитание на работниците, инженерно-техническите кадри. В района работят шест бригади, борещи се за званието „Бригада за комунистически труд". С особени трудови и политически качества изпъкват бригадите на Юмер Османов на обект Хаинбоаз и на Димитър Радиков, която работи на пътя Павликени — Свищов. При високо качество на строително-монтажните работите изпълниха плана си за тримесечието 180 на сто. Освен това една част от работниците в бригадата на Османов усвояват и втора специалност — павьорство.

Такива успехи имат и бригадите на Михо Петров, Али Шутев, Иван Ковачев, Иван Григоров и други.

Политическата работа сред хората е резултатна тогава, когато е конкретна, актуална, целенасочена. Тъкмо поради това партийната организация постави в центъра на политическата си дейност въпросите на производството, на възпитанието. С новия план за 1967 година бе запознат активът на района. Бяха посочени онези звена в строително-монтажните работи, които се очертават като най-трудни, където са нужни по-големи усилия. След като се изясниха задачите, активистите се срещнаха с работниците по обектите. На най-важните и решаващи райони бяха изпратени членове на партийното бюро, ръководители на Управлението.

Работниците поставиха редица вълнуващи ги въпроси, направиха се предложения за преизпълнение на плана.

Районът изпълни пътностроителната си програма за първото тримесечие 101.4 на сто, а само обектите на територията на Великотърновски окръг — 126.3 на сто.

Сега основна задача на партийното бюро и актива е разясняване същността и принципните положения на новата система на ръководство. В това отношение използуваме различни форми — съвещания, конференции с техническите работници и счетоводния колектив, семинари, кръжоци и т. н. Със същата цел обменихме опит със строителната организация в Казанлък.

Всичко това ни помогна да видим някои наши недостатъци. Сега привеждаме в пълна известност основните средства, освобождаваме се от стари, негодни пътно-строителни машини. Съвсем прецизно се отнасяме и към закупуването на нови машини. Стремежът ни е да се подготвим за едно по-пълно и ефективно използуване на основните фондове.

Деветият конгрес постави като главна задача на строителните организации предсрочно завършване на пусковите обекти. През миналата година районът изпълни плана за пусковите мощности. Партийното бюро и районният съвет насочват своите усилия този показател да бъде изпълнен и през тази година. Колективите, които работят на пътищата Исперих — Дулово, Белослав — Разделна, на моста в село Кесарево, обещаха да предадат обектите два месеца предсрочно при отлично качество на работата.

С това колективът на ДСУ „Пътни строежи" — район Велико Търново, ще допринесе за претворяване в живо дело величествените директиви на петия петгодишен народностопански план.

Кънчо КЪНЧЕВ
партиен секретар при ДСУ „Пътни строежи" — район В. Търново

ПРАЗНИК В БОРУШ

Курсистите от практическото селскостопанско училище „Боруш" организираха празник на песните и поезията, посветен на 50-годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция.

Зареди се един след друг курсовете. Колко трепети и вълнения. Кой ще вземе наградата — безплатна екскурзия до в. Столетов и Бузлуджа?

Най-после завесата се отваря.

Хорови изпълнения, рецитации, битови групи, сценки — възхвала на Великия октомври. Публиката с възторжени аплодисменти посреща и изпраща изпълнителите.

За положения труд и отлично представяне журито отсъди призово място на II-а курс, а на добре представилите се I-б, I-в, I-а — колективно посещение на театър и кино.

И. Йонков

ЗА ПРИМЕР

Членовете на 22 низова организация на Отечествения фронт в село Сушица, с председател Иван П. Иванов, се готвят с чест да посрещнат VI конгрес на Отечествения фронт. Те масовизираха организацията си, отчетоха членския внос. Направиха си клуб с подръчни материали и доброволен труд.

През зимните дни извадиха 900 кубически метра камъни и настлаха 700 линейни метра пътеки.

Организацията води редовен, пълнокръвен живот. Тя е за пример на всички организации в общината. **Д. Анастасов**

НАКРАТКО

Неотдавна в IV комсомолско дружество при ВФСИ „Димитър Апостолов Ценов" — Свищов бе организиран разговор за комунистическия морал и престъпността.

Н. Антонов

* ☆ *

Самодейният театрален колектив при читалище „Искра" — с. Константин представи драмата „Заветът на майката" от Иван Бакланов в чест на Първия конгрес на културата и VI конгрес на Отечествения фронт.

Добре се представиха Дучка Минчева, Петър Ценов, Димитър Минчев, Гинка Стоянова, Симеон Комитов, Стефан Филипов и други. **К. Костов**

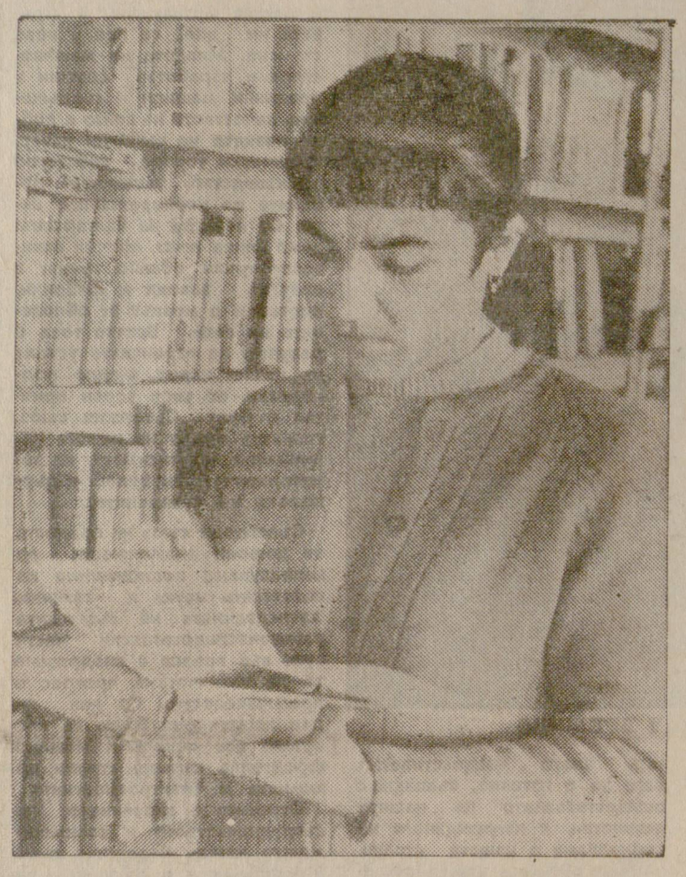

Една от редовните читателки на книги от библиотеката към образцово народно читалище „Просвета" — Асеново е комсомолката Маринка Николова.

Сн.: Ив. ВОДЕНИЧАРОВ

I конгрес на КУЛТУРАТА

ГОЛЕМИЯТ АКТЬОР

Георги. Така го знаят и наричат неговите съселяни от Разпоповци — това малко селце, сгушено като птиче гнездо в предпланините на Еленския балкан.

Тук, край романтичната река, по Утиката и Елхака, по Зъбера и Бостанджийски дол, минаха нашите детски години. Шумеше роякът от селски деца в училищния двор на селцето, а когато му пораснаха крилца, целият рояк о·литна в гимназията на гр. Елена. Вяка рамна утрин като броеница се нижехме по калните пътеки на Чуката и следобед се завръщахме обратно от училище.

Повечето от нашите родители поемаха в първите дни на пролетта по тежко гурбетчийство, за да се завърнат по Димитровден. Останалите превиваха гръб над озъбените каменливи нивици или над бюрата в градчето като дребни чиновници.

Далечни и толкова близки години!

Георге, спомняш ли си сега за тях? Знам, че си спомняш, защото познавам твоята душа, попила в себе си красотата на родния край, обичта към нашите селяни, с които ти и досега се срещаш в малката селска кръчмичка. А когато бяха живи твоите родители, ти не изпускаше възможността да си дойдеш при тях, при твоите съселяни, да отидеш разгърден по риза на хармана, да се събуеш и да шляпаш боси в прахта на селската улица. Как добре ти се връщаше в детството, в света на селяка, за да го отнесеш с целия му аромат и свежест на голямата сцена, на екрана.

Спомняш ли си за ученическите години, за Маестрото? За оня прикован към леглото от два десет години музикант и литератор, в стаята на когото четохме за пръв път Смирненски, онова черно томче, което ти за пръв път ми показа? Тук ние чухме за пръв път имената на Брамс, Чайковски, Бетовен... Тук ти ни рецитираше вдъхновено „Гарванът" на Едгар По и „Дръж се, кълбеста земя" на Г. Бицин.

Аз знам, че ти си спомняш за тая стаичка, защото невед нъж си ми говорил с трепет в гласа за нея.

Знам колко много обичаш малката сцена в читалищното салонче, на която ти стъпи още в ученическите си години. Ние помним още тия твои роли, любовта ти към театъра, когато още като деца ни събираше в малката къщичка на Захар и играехме наивни детски пиески пред вдигнатата черга. Ти тогава беше нашият режисьор и вдъхновител.

Ти си благодарен на твоите будни съселяни, запалени читалищни дейци и театралци, които всяка година след завръщането на градинарите по домовете им откриваха театралния сезон и изнасяха по шест седем пиеси, под възторжените ръкопляскания на цялото село.

Те вляха от актьорската си страст в твоята кръв и ти си го почувствувал и изразил много добре в юбилейния лист на читалището. „Вълнувал съм се от много наши и чужди актьори, но вълненията, които съм изпитвал през детството си в салона на разпоповското читалище, не могат да бъдат изместени от никой".

Ти бе любимец на гимназистите от Еленската гимназия. Те още помнят твоя Барон Скарпия от „Тоска", своите стихове, оригинални карикатури по стенвестниците.

През 1948 година ние се срещнахме след кратка раздяла в една студентска квартира в София. Ти бе дошъл от казармата с голямата си мечта да станеш актьор. Помня при какви условия живееше тогава. Помня как през онези месеци на купонна система ти събираше сухите корички и вечеряше с тях. Помня безсънните ти нощи по репетиции в радиотеатъра, в драмсъстава на читалище „Петър Берон".

Най-радостен ден за теб беше един от дните на 1949 година, когато ти вече беше редовен студент във ВИТИЗ. Една твоя мечта бе реалност.

Ние, група студенти тогава, помним как още като студент ти стъпи на сцената на Народния театър, а ние ръкопляскахме до изтръпване на ръцете. Искаше ни се да извикаме с целия си младежки устрем: „Георги, нашият Георги е вече на най-високата сцена!" И ние сме имали право.

Веднага след завършването на ВИТИЗ Г. Георгиев става редовен актьор в Народния театър, един показателен факт за безспорния му талант. Зареди се неговите роли — над тридесет, и между тях: Миша Лудия от „Изпитание", Монхаупт от „Търси се Шекспир"", Тирезий от „Антигона", Дерибея от „Хъшове", Кошкин от „Любов Яровая", Раненият от „Съвест", Белов от „Незабравими дни" (първа награда за актьорско майсторство на прегледа на българската драма и театър в 1959 г.).

С всяка роля Георги Георгиев израства. Всяка роля е за него труден изпит, свързан с много подготовка. Малката мансардна стаичка е единственият свидетел на упорития труд на актьора, на неговото себеотрицание.

Личният ни контакт с него стана все по-рядък, но срещите ни от големия и малкия екран зачестиха.

Г. Георгиев е участвувал в 21 български игрални филми. Чрез филма той стана любимец на многобройните зрители от цялата страна. Връх на неговата филмова дейност ще остане Крум Липовски във филма „Златният зъб" (първа награда за мъжка роля на III фестивал във Варна).

С пестеливи средства той създаде образите на Добри от „Черната река", полицейският инспектор от „Пленено ято", Халата от „Между двамата", Непознатият от „Най-дългата нощ"...

С голям интерес очакваме филмите „Привързаният балон" и „Дъх на бадеми", където Георги играе много отговорни роли.

Актьорът е в разцвета на творческите си години, запазил онези хубави качества на големите творци — скромността и неугасимата си младежка любов към театъра, към изкуството.

Г. Георгиев е актьор, здраво свързан с живота, което му помага да вае плътни, жизнено убедителни образи.

Неговото родно селце се гордее с успехите и таланта му. Той е гордост на нашето изкуство.

По случай предстоящия конгрес на културата ние му стискаме ръката и му желаем нови победи на сцената и на екрана.

Христо МЕДНИКАРОВ

35)

— Важни сведения. Радиограма — извика задъхан Розин.

Изглежда, това съвсем не направи впечатление на смръщения Пирински. Той погледна косо лейтенанта, припали небрежно цигарата си, изправи се полуразкрачен и както винаги след дрямка, започна да приглажда косата си.

— Разрешете да докладвам — продума смутен лейтенантът.

— Говори, разбира се.

— Един час преди развиделяване в съседното пристанище М. се е появил плавателен съд, вероятно моторна лодка. Лодката е потопена от самия екипаж. Трима човека доплували до брега и изчезнали в наше направление.

— В наше направление?

— Тъй вярно. Може би вече са прецапали реката.

— И вероятно сега дремят в овразите на Странджа, за да дочакат нощта — капитанът помълча с набръчкано чело, сетне заговори нервно: — Противникът не се откъсва от земята и всичко около нас се струпва със забележителна бързина и планомерност. Не бива да се съмняваме, че те са насочени право към нас и идват в подкрепление на пратеника от небето или на неизвестния с пагони, който е приготвил три чифта овчарски дрехи. Великолепно подражават на камилските птици. Въобразяват си, че потопяването на плавателния съд е най-сигурната гаранция за маскировката им. Розин — извика капитанът, — от тази секунда никакъв признак на раздвижване.

— От централата изрично заповядаха да засечем бързо всички проходи, откъдето е възможно да преминат и час по-скоро да ги заловим.

— Да ги залови централата — избухна капитанът.

— Както заповядате.

— Прикрито наблюдение и никакво раздвижване, докато не хлътнат всички в капана без всякаква възможност за измъкване. Бандитите имат око в поделението.

Пирински замълча. Розин очакваше нареждане, застанал мирно.

— В зоната продума глухо капитанът. — Там трябва да се маскираме в храстите и да огледаме първия вариант. След полунощ ще изпратим секретни...

— До преди час бяхме в зоната.

— С кой?.. По какъв повод?

— Проверихме постовете с дежурния офицер и огледахме, телената ограда.

— Някаква следа?

— Никаква.

— Престани да обикаляш зоната по собствена инициатива.

— Слушам.

След четвърт час двамата разузнавачи газеха избуялата трева в забранената зона. Капитанът вървеше напред и тихо мънкаше някаква мелодия, която лейтенантът за пръв път чуваше и скрито се подсмиваше зад гърба му. Часовият, изглежда, не ги забеляза, но през бял ден не бе опасно тук — своите се познаваха.

Прецапаха през бързея на реката, заобиколиха гробищата и задраскаха по сивите скали над пещерата. Под тях се откри тъмният и влажен дол, в средата на който се намираше скритата постройка. Изкачиха се на височината, потулиха се в храсталака, за да отдъхнат и като оглеждаше пред себе си, капитанът внезапно заговори, вероятно нападнат от мисълта на първото произшествие:

— Часовият е бил застанал там, където сега се вижда къс от зида. Белият човек е изникнал между двата оцелели паметника и е закрачил право срещу постройката. Всичко това приемам, но около паметниците няма някакво подземно скривалище. Странно... Как белият човек е кацнал в зоната, незабелязан от нито един секретен. Каква е връзката на белия човек с неизвестния офицер, който се е представил на брадатия старец. Имат ли въобще връзка?... Откъде се промъква в зоната този човек, ако се съгласим, че е военен?

— Възможно е неизвестният с пагони да се е вмъкнал в зоната, облечен в маскировачни, защитни дрехи.

— Но дори и тогава трябва да приемем, че секретните просто са спали. Бял или чер... Нали се нарушава покоят в зоната. Сега пред нас изниква пак старият въпрос: трябва ли да се вярва изцяло на Рангелов?

— Няма как да не му се повярва. След тази илюзия, която се разигра върху скалите.

— Да, илюзия, зад която се крие една опасна действителност. Ние се срещаме с изплашени до смърт войници и за съжаление нищо не сме видели със собствените си очи.

— А дали всичко това не може да се обясни със светлинни ефекти — продума умислен Розин. — Не е ли възможно и при двата случая някаква изрязана фигурка на човек върху обектив на електрическо фенерче и скалите да служат просто като екран?

— Виж, това е оригинално — отвърна Пирински. — Интересна находка, но ако приемем без колебание, че е станало точно така, нали трябва да потърсим и самия фокусник. Кой е той? Белият?... Неизвестният с пагони?... И следва да мислим, че през това време в зоната освен часовият се е спотайвал и друг, не наш човек. Светлината не оставя следи и най-лесно е да се предположи това, което никога не може да се докаже.

Замълчаха. Около тях дремеше гората, окъпана в лъчите на студеното слънце, което бавно се изплуваше над перушина от разбити облаци. В далечината тъмнееха гърбиците на Странджа, прорязани от дантеления декор на белите скали.

— Мисля, че имаме работа с истински гъвкав бандит, облечен в бяло — внезапно заговори капитанът. — Неизвестният е задигнал халата от селската медицинска служба, свършил е своята работа и е скътал халата при тайния отвор на пещерата. Макар това да изглежда твърде неприемливо, като имаме в предвид, че около този човек са пищели автоматни куршуми. Още непреоблечен, той се е промъкнал от южната страна, докато часовият е оглеждал северната. Наблюдавал е много добре стъпките на часовия и добре е изчислил в кой миг да се потули зад паметниците.

— Под хълмчето на южната страна има секретен — обади се Розин. — Как е възможно да прекоси под самите му очи?

— А изключено ли е това, бандитът да се промъкне посред бял ден, когато няма секретни, и да изчака нощта, притаен в бурена?

— Ако се съгласим напълно с варианта за промъкване на жив човек, тогава следва да мислим, че часовият не е стрелял точно.

— Приемаме часовия като отличен стрелец — възрази тихо капитанът. — Или по-вярно, в онния мигове е стрелял отлично. Бандитът е пресметнал как да се предпази от куршумите. Уверявам те, Розин, той съвсем не е разчитал на неточния огън на часовия.

— Смятате ли, че появяването на неизвестната личност върху сгрънмата скала напълно се покрива с вашия опит?

— Мисля, че не съм се излъгал.

— Но нали в случая е трябвало подготовка, време и повече от един човек.

— С това си блъскам главата няколко дни.

— А дали не бива да огледаме хората, които ни обкръжават съвсем близко.

— Това е в реда на нещата, но за мен не съществуват конкретни съмнения върху някой. Нашите хора са проверени и чисти. В кой да се усъмниш? Произшествията са работа на висококвалифициран враг. Ако демонстрацията, която направихме върху скалите, се покрива с някаква истина, ако ние сме наблюдавани, бъди уверен, че пратеникът от небето ще покаже рогата си трети път, за да отвлече вниманието ни — неумолима логика при вярното преследване. Той ще се опита да се измъкне, да се прикрие, ще реагира по някакъв начин, когато разбере, че температурата около него се нажежава.

Капитанът се облакъти върху мъхестата скала и притвори клепки. Лейтенантът се загледа в обгорялото му леко пребледняло лице, което в този миг приличаше на издялано от кремък. Капитанът отвори внезапно очи и от своя страна загледа лицето на лейтенанта, което на обилната слънчева светлина се откроява посърнало, смутено.

(Следва)

борба
Год. 2, бр. 57, 14. V. 1967 г.

СПРАВОЧНИК НА ЧИТАТЕЛЯ

ТЕЛЕВИЗИЯ

ПЕТЪК — 12. V.

ПРОГРАМА НА МОСКОВСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ

* ☆ *

ПРОГРАМА НА БЪЛГАРСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ

20.00 — „По света и у нас"; 20.20 — „Разкази за гранита" — български телефилм (повторение); 22.00—новини.

СЪБОТА — 13. V.

17.25 — спортно предаване; 19.10 — новини; 19.20 — епизод от телевизионната филмова серия „Приключенията на Том Сойер"; 19.50 — „Лека нощ, деца!"; 20.00 — „По света и у нас"; 20.30 — „Цар и генерал" — български игрален филм; 21.50 — весела арена: „Мамина детелина"; 22.50 — новини.

Бр. 41 Народен КОНТРОЛ

СТОКОВИТЕ ФОНДОВЕ И СНАБДЯВАНЕТО

През април Инспекцията за държавен контрол извърши проверка по стоковите фондове и снабдяването на населението от окръга. Наред с осъществените редица мероприятия, постигнатите успехи в изпълнението на плана през първото тримесечие и др., бяха констатирани редица слабости. Преди всичко въпросът за стоковите фондове не е решен напълно за някои групи стоки. През първото тримесечие и през април в търговската мрежа периодически са липсвали обувки — дамски и особено юношески и детски, памучен, вълнен и луксозен трикотаж, ризи от оксфорд, зефир „Марица", басми, стъклария, дребна железария, електроматериали, водопроводни тръби и части и мн. др. Основна причина за прекъсване снабдяването с тези стоки е, че не са удовлетворени заявките на търговските организации. Така например общо за обувките при заявени за деветмесечие то на настоящата година 352 300 чифта са отпуснати и договорени 270 000 чифта.

За прекъсване в снабдяването с някои стоки влияе и неизпълнението на договорите и определените графици за първото тримесечие от някои производствени предприятия. Така например за Държавното търговско предприятие в Горна Оряховица не са получени от ДПТК във Враца 5200 м копринени тъкани, от ДПТК „В. Коларов" — Габрово 1900 м оряшка панама, от ДПТК „Осми март" — София 6400 м памучни тъкани, от ДИП „Витоша" — София 200 спортни сака, от ДИП „Мизия" — Плевен 280 мъжки костюми, от ДИП „К. Йорданов" — Видин 600 сервиза за чай и кафе, от „Вулкан" — Варна 1400 поцинковани кофи и др. ДТП „Нармаг" — Велико Търново не е получило 1050 чифта джапанки от ОКЗ „В. Коларов" — Плевен, 1040 м плат за знамена от ДПТК във Враца, 200 отоплителни печки от „Елпром" — Варна. Държавните търговски предприятия и ОКС не са получили 160 високоговорители от Завода за високоговорители в Ботевград. ДТП „Градска търговия" в Свищов не е получило от ДИП „Сърп и чук" — Габрово 1000 чифта детски сандали и 750 чифта бебешки сандали. Не изпълняват договорните си задължения и ДИП „Вида" — Видин, ДИП „Тетевенка" — Тетевен. ДИП „В. Хаджисотиров" — Самоков, ДИП „Тодор Марков" — Карлово. Заводът за осветителни тела — Стара Загора, ДИП „Ст. Бъчваров" — Севлиево, ДИП „Болшевик" — Габрово и др.

Някои предприятия от системата на ОС на ТПК — Велико Търново също не изпълняват договорните си задължения. Така например по договор с ТП „Нармаг" — Велико Търново е следвало да получи от ТПК „Първи май" — Лясковец 30 кухненски бюфета модел 307 и 30 кухненски шкафчета модел 2702, от ТПК „Коопкомбинат" — с. Драганово 120 бюра канцеларски, от ТПК „П. Цонев" — с. Килифарево 600 стола жълти и 120 маси кухненски. Липсата на някои стоки в търговската мрежа се дължи и на незадълбоченото проучване и нереално заявяване от бившите стоковеди на ОТП.

Независимо от осъществените мероприятия някои търговски предприятия, като „Нармаг" — Велико Търново, ОКС — Горна Оряховица, подценяват възможностите за разширяване на търговията със стоки от децентрализирания фонд. Така в търговската мрежа на ОКС — клон Горна Оряховица липсват улуци, поставки за печки и др., които могат да се произведат от промкомбинатите в окръга. От друга страна, и производствени предприятия като ТПК „Метал" — Велико Търново, ТПК „Червено знаме" — Свищов, Промкомбината в Горна Оряховица и др. не изпълняват договорните си задължения и лишават населението от някои търсени стоки — затварачки на буркани, сита за брашно, етажерки за книги и др.

Поради дефицитността на някои видове стоки и в стремежа си да изпълняват плана търговските организации продължават да приемат и предлагат нестандартни и некачествени стоки. В магазина за дребна мебел № 27 във Велико Търново се продават закачалки тип „Виенски", които са с криви части, жълти народни столове за деца с чепове и др. Вследствие на пропуски при приемането, неправилното съхранение и демодирането, в склада за мебели във Велико Търново са залежали стоки за 5000 лева, които следва да се ремонтират и преоценят.

Наред с неспазването на графика за зареждането на търговските обекти бе констатирано, особено в системата на ОКС, че в магазините на дребно липсват стоки, които се намират в складовата мрежа.

Производствените предприятия и търговските организации са подобрили работата по задоволяване нуждите на населението от закуски, сладкарски изделия и безалкохолни напитки, но все още не са решени докрай въпросите по производството им в разнообразен асортимент и добро качество. В недостатъчни количества се произвеждат варени гевреци, топли баници и мекици. Не е създадена добра организация по снабдяването на селата със закуски. Снабдяването в с. Обединение с баници, кифли и гевреци става нередовно. Подобно е положението в селата Страхилово, Иванча, Павел и др. Не е решен напълно въпросът за снабдяването с безалкохолни напитки, не се задоволяват нуждите на окръга с газирани минерални води. Така в с. Обединение от 4 до 14 април не беше доставяна минерална вода. Продължителни прекъсвания в снабдяването с минерална вода се допускат в Сушица, Стрелец, Горна Оряховица.

Ръководствата на търговските организации трябва да вземат енергични мерки за отстраняване на всички слабости във връзка със стоковите фондове и снабдяването на населението от окръга.

Антон ГУГОВ
от Инспекцията за Държавен контрол

Разочарованието на Видю Контролата

ОЩЕ КАТО изслуша предложението за бас, Видю предусети, че ще го спече ли. Другояче не можеше и да бъде. Хайде де, да докажел, че някъде в окръга бездействува машина или съоръжение без обективни причини. Проста като фасул работа...

И за по-сигурно Контролата се отправи към ДПЗХ „Дунав" — Свищов, защото имаше сведения, че към 20 април 1967 г. там се наброяваха 20 машини и съоръжения на стойност 27 864 лв., които не са монтирани. Още първият оглед потвърди това. Оказа се, че два металически елеватора за 2310 лв. са доставени през декември 1964 г. за базите в Драгомирово и Ореш. Две години по-късно за инсталацията за овесени ядки в Свищов е доставен друг елеватор, а за базата в Драгомирово — елтабло.

— Хван...ах ли ви — викна радостно Контролата, но от силното вълнение думата се разсече на две неравни части и се проточи жаловито „ах"-кане. Само след секунди Видю си даде сметка, че за рязкото спадане на ентусиазма му пак има обективни причини. Съоръженията впоследствие се оказали ненужни за тези обекти, тъй като са заменени с някои допълнителни приспособления.

Видю погледна с надежда към останалите машини и съоръжения, но трябваше да преглътне ново горчиво хапче. Макар че повечето от тях бяха доставени през 1965 г., не се използуваха, защото пускането им в действие е свързано със строителството на склада за зърнени храни. А строителството като всяко строителство закъсняло. В случая, поради несвоевременно осигуряване на необходимите средства и изработването на проектосметните документации, работата по изграждането на склада е започнала едва през септември 1966 г.

И тук бариера от обективни причини понижи настроението на нашия герой. Надеждата му се насочи към изградената инсталация за овесени ядки, монтажът на която е завършен в края на миналата година, през първото тримесечие са минали успешно пробите и въпреки това инсталацията не даваше производство. От тази драка не можеше да не изскочи заек. И ето нова генерална обективна причина — липса на амбалаж за опаковката на овесените ядки. През април т. г. ръководството на ДСО „Зърнени храни" е пратило образец за опаковката и изработване то й е възложено на ТПК „М. Василев" — Свищов. По-добре късно, отколкото никога — е също обективна причина, нали?

Прегърнял пълен неуспех в Свищов, Видю Контролата се отправи за Горна Оряховица. Слухът му беше доловил, че в трите консервни предприятия към ДСП „Булгарплод" има шест машини за 12 627 лева, които лежат и пъшкат неползотворени. Тирбушон-машина за чистене семенници на пипер е доставена в консервната фабрика в Полски Тръмбеш през 1963 г., работила е известно време и от началото на 1965 г. е поставена към дело. Както точеше зъби за спечелването на баса, Видю така и този път остана с пръст в устата. За да не се използува тирбушонът, имало от обективна по-обективна причина — неговата ниска производителност.

За бездействието на затварачките на кутии в Джулюница и Горна Оряховица пък не можеше и да става дума да се вини ръководството. Наистина затварачките са доставени още през 1963 и 1964 г. и не са свършили за пет пари работа, защото предприятието-производител „Червено знаме" — Стара Загора ги е направило дефектни, пък получателите са деликатни и... си ги държат. Най-важното е, че за неработещите машини „Булгарплод" — Горна Оряховица внася всеки месец по 130 лева амортизационни отчисления или до края на март най-прилежно е внесло 4247 лева. Ако не са обективни причините, кой е луд да троши солидно тази българска пара?!

Глътнал поредното горчиво хапче, Видю се прибра в окръжния град и се насочи към ДСП „Родопа", където от няколко години олежаваха пет машини за 6961 лева. Вносна колоидна мелница „Саксония" е получена през март 1965 г. Но как да се използува когато няма помещение за нея? Сто на сто обективна причина! Без заявка на предприятие то са изпратени от висшестоящата организация две дозиро въчни машини за кебапчета още през октомври 1962 г. Тъй като „Родопа" не произвежда кебапчета, едната машина е продадена на ГТП „Здрава храна", а другата... Другата си почива в предприятие то и ще бъде използувана в бъдеще за производство на кебапчета, необходими за стола на предприятието. Как ли ще се използува капацитетът й е отделен въпрос, но на подобно измиване на ръцете с обективни причини може да позавиди и Пилат Понтийски.

В края на 1963 г. в ДСП „Родопа" е доставена и една автоматична затварачка на кутии за пастет. Понеже досега консерви не са произвеждани, машината не е монтирана. Предвижда се в перспектива да започне производството на месни консерви. Може тава да стане след десет години, може машината да остарее морално, но иначе ще бъде запазена.

Така или иначе Контролата не можа да намери машина, в което и да било предприятие, да лежи неизползувана и да няма обективни причини за това. Обаче той не падна духом. В края на краищата в баса не беше фиксиран срок. И като Диоген реши да продължи да търси, докато усилията му се увенчаят с успех.

Летописец ПЪРВИ

СПЛОТЕН КОЛЕКТИВ

Един от най-стегнатия, дисциплиниран и постоянен в работата си колектив в района на Еленското горско стопанство, това е бригадата на Стоян Ив. Генов при въжена линия „Александър Момчев". Тя редовно преизпълнява своя годишен план. Преизпълни го и през 1966 година, като доби повече от 7900 кубически метра плътна дървесина.

Калени в тежкия труд, влизали не един път в сурови схватки със стихиите в Балкана, Аврам Николов, Петър Гърдев, Йордан Димитров, Васил Качулев, Белчо Ганчев, Петър Матеев, са натрупали богат производствен опит. Въпреки четте пропуснаха доста време, непримирими към слабостите, при по строяването на новата въжена линия през първото тримесечие на годината, пак успяха да „догонят" плана. А в чест на славната 50-го дишнина на Великата октомврийска социалистическа революция те са дали дума и тази година да го преизпълнят.

Г. МУСИНСКИ

ПО СЛЕДИТЕ НА НАШАТА КРИТИКА

„ЛЕКОВЕРНИТЕ И..."

Под това заглавие в бр. 43 от 8 април на в. „Борба" беше поместена критика по повод незаинтересоваността на обществеността в гр. Елена към разиграването на изнудвачески комарджийски игри от Костадин Латев, домакин на въздушно стрелбище към ДОСО — Плевен. С писмо от 17 април другарите от ДОСО ни съобщиха, че са наложили на Латев наказание „Строго мъмрене".

НА „МЕСО" — БЕЗ ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ!

— ФЕИЛЕТОН —

Гражданинът И. И. се прибираше посърнал в къщи. Как то се казва — напоследък нищо не му радваше душичката. Животът като че бе го поставил на мушка и с педантична последователност му нанасяше едно след друго крюшета (боксов термин). Смъртен случай в семейството на бабалъка, после жена му се разболя и известно време даже беше ни жива, ни умряла, а накрая и синът от семейните катаклизми ли, от пролетта ли, намали рязко успеваемостта (училищен термин). Изобщо на граждани на И. И. му беше тръгнало като на бясно куче тояги.

И ето, още не отворил вратата, по-малката му дъщеричка проплака, че нямало да може да гледа поредния урок по английски език по телевизията, защото спрял токът. Нали дъщеричката беше галенията им, И. И. само каза „Добър вечер" на жена си, попита я как се чувствува, макар предварително да знаеше нерадостния отговор и се залепи на електроболото да задействува електротехническия си минимум — поправяне на бушоните и прегорелия реотан. Един след друг отвърта четирите бушона, разгледа ги, опипа ги и се засили към общото табло при входа. И там огледа бушона, прецени, че е в ред и се затича отново към четвъртия етаж. Горе единият от предпазителите имаше съмнителен вид, разчовърка го и го поправи, та трябваше да търси из всички чекмеджета телчета. Пак се засили към долното табло, смени бушона с този на съседския електромер, но ток не искаше и не искаше да протече в апартамента му. С нервно ожесточение се заизкачва нагоре, засили за надолу, докато изчовърка и повреди всичките патрони. Когато капна от умора, реши да се допита до съседа си, който притежава богата електротехническа култура. Съседът дойде с някакъв уред и започна да проба инсталацията. Не след дълго, като стигна до електромера и го прегледа основно, откри, че той е откачен от мрежата.

— Сигурно не си плащал — каза съседът и сякаш заля с кофа вряла вода нещастния И. И.

— Вярно е... напоследък аз... — забърка се И. И. — Но възможно ли е така... без предупреждение?

Съседът отговори с горчива усмивка, че щом са го направили другарите от енергото, значи го считат за редно и И. И. отиде да се запаси със свещи. На другия ден болката от обидата от страна на Електроснабдяване още не беше преминала, затова той написа една жалба до Инспекцията за държавен контрол. Неин представител предприе проверка, която показа, че през същия този ден бяха лишили от електроенергия десетина семейства от района, инкасатор на който е другарката... (засега като нова да я наречем условно П. П.). Тя никого не е предупредила, какво ще си играе на ходене насам-натам. Другите й колеги, дали са по-лоши, кой знае, но до такива мерки не са прибягвали.

За пояснение трябва да се каже, че в параграф 41 на правилника е отбелязано: „Електроснабдителната организация има право след предварително предупреждение на потребителя да прекрати частично или цялостно снабдяването му с електроенергия..." Някои другари от Електроснабдяването, в това число и П. П., така и тълкуват това „предварително предупреждение", че го вършат с пуснатите листовки и по радиоуредбата, отнасящо се за всички. Макар че по тяхно признание пунктовото инкасо, към което преминаха от 1 ноември м. г., дава много подобри резултати, електроснабдителите са решили, че не е излишно от време на време да се сплашват гражданите. И не как да е, а направо, като им спират тока. Но те забравят, че културното обслужване изисква дори от постовите на важни военни обекти да предупреждават, преди да стрелят на месо.

Л. СВОБОДКИН

Една основателна тревога

СЕЛСКОСТОПАНСКИТЕ труженици в нашия окръг изпратиха 1966 г. с един значителен актив от надпланова продукция за 17 000 000 лева. Това ги вдъхнови и ентусиазира, стана изтор на оптимизма им през новата година. Те казаха и сега своята твърда дума, като обещаха да произведат надпланова продукция за 5 280 000 лв., от които 4 250 000 само от растениевъдството.

На какво главно разчитат селскостопанските труженици — на увеличаване добивите от различните култури, което ще дойде в резултат на цял комплекс от агротехнически мероприятия и на първо място на увеличените количества минерални и органични торове. Като имаше предвид важността на това мероприятие, Инспекцията за държавен контрол във Велико Търново направи съвместна проверка с управление „Земеделие" при Окръжния народен съвет по съхраняването и използуването на минералните и органичните торове в кооперативните и държавните земеделски стопанства.

Една голяма инициатива през изтеклото четиримесечие, която говори за правилното отношение към този голям въпрос, е организираният от 10 март до 10 април в окръга Месец на производство и съхранение на органичните торове. Това е допринесло почти във всички стопанства да се вземат допълнителни мерки за ремонт и направа на торища и ями за торова течност, за събирането и съхранението в тях на торовете и торовата течност, за компостирането на различни растителни и органични отпадъци.

Какво показват обаче цифрите по плана за доставянето на минералните торове за първото полугодие? Кооперативните стопанства трябва да получат 26 430 т амониева селитра и 26 864 т суперфосфат. Към 21 април са доставени на стопанствата 15 882 т амониева селитра, което е равно на 60 на сто от цялото количество и 17 784 т суперфосфат — 66 на сто. В някои стопанства, като Поликраище, Сухиндол, Самоводене, Долна Оряховица, задоволяването с изкуствени торове за полугодието едва достига 50 процента.

Буди сега съвсем основателна тревога темпът, с който се снабдяват стопанствата с необходимите количества амониева селитра. ДТП „Химимпорт" — Горна Оряховица има да достави над 10 400 т, а за времето от 1 до 20 април например са набавени не повече от 850 т. Ако и през май и юни се работи с такъв темп, то хиляди тонове амониева селитра няма да бъдат доставени. Хиляди тонове планирана продукция от селскостопанските култури, гарантирана от тези торове, няма да бъде произведена.

Месеците май и юни са решаващи за подхранването, засилване растежа и залагането на плод почти от всички селскостопански култури. Изниква въпросът ДТП „Химимпорт" — Горна Оряховица и другите отговорни институти в окръга ще допуснат ли да се постави на такъв явен риск изпълнението на плана за селскостопанската продукция или ще сторят всичко необходимо да се дадат на селскостопанските култури планираните количества минерални торове и се гарантира плановият добив? . . .

Трябва да се изтъкне и това, че в отделни стопанства, като Алеково, Полски Сеновец, Самоводене, минералните торове се съхраняват лошо — на открито, не са построени необходимите за тази цел складове. В много от стопанствата торенето става на базата на изработените агротехнически картограми. Те обаче, изготвени през периода на 1957—1961 година, са остарели вече и не могат да служат за ръководство по определяне нормите на торене.

Съгласно решение на Министерския съвет кооперативните стопанства в окръга ще използуват за торене през 1968 г. около 16 000 т амониева вода от Химическия комбинат — Враца. За тази цел както ДТП „Химимпорт" — Горна Оряховица, така и стопанствата, определени да ползуват амонячна вода, трябва да си построят специални складови бази. Изграждането обаче на тези съоръжения не е започнало още никъде, по причина, че заводите, които трябва да произведат съоръженията, не са започнали производството им.

Има още много въпроси, които тревожат, които чакат своето разрешение, чукат по вратите на стопанските ръководители и специалистите в окръга. . . Много от направените торища не са изградени и циментирани. Няма ями за торовата течност, не е създадена организация за използуването й, каквото е положението в ТКЗС — Алеково, Долна Липница, ДЗС — Константин и др. А изпълкомите на градските народни съвети във Велико Търново, Свищов, Павликени, Лясковец и Елена не са сторили нищо за компостирането на органичните отпадъци.

Производството, съхранението и използуването на органичните и минералните торове е едно от най-решаващите агротехнически мероприятия в борбата за увеличаване почвеното плодородие. Тук, повече от всякъде, е нужно отношение на добри и грижовни стопани.

В Инспекцията за държавен контрол

На заседанието си на 8 май 1967 г. Инспекцията за държавен контрол изслуша информация за организационното състояние на комисиите за народен контрол в окръга и взе решения за подобряване на тяхната работа.

Във връзка с проверката по продажба на жилища от СП „Комунални услуги" — Павликени, за допуснати нарушения на нормативните документи Инспекцията за държавен контрол наложи наказание „Строго мъмрене" на Груди Димитров Грудев, директор на СП „Комунални услуги", и обърна внимание на председателя на ГОНС — Павликени, че не е упражнил контрол по продажбата на жилища, извършена от СП „Комунални услуги".

За непроявен контрол по срочното завършване и пускане в експлоатация на обект „Елпровод и трафопост" в с. Димча, Инспекцията за държавен контрол наложи наказание „Строго мъмрене" на инж. Марин Атанасов Караилиев, директор на ДП „Енергоснабдяване" — Горна Оряховица.

ПЛОДОВЕ НА БЪЛГАРО-СЪВЕТСКАТА ДРУЖБА

По всяко кътче на нашата социалистическа Родина величествени сгради на фабрики и заводи завинаги ще напомнят на поколенията за плодовете на Договора за дружба, сътрудничество и взаимна помощ между Народна република България и Съветския съюз, подписан от великия син на нашия народ Георги Димитров през 1948 г.

Разговорите, които започнаха с току-що пристигналата в Родината съветска партийно-правителствена делегация, водена от генералния секретар на ЦК на КПСС Леонид Брежнев, ще завършат с подписването на нов договор. Той ще бъде нова, изключително важна стъпка в укрепването и разширяването на дружбата между българския и съветските народи, решаваща предпоставка за изграждането на социализма и комунизма у нас.

Фотосите на тази страница показват незаличимите следи на съзидателния труд на нашия народ, озарен от българо съветската дружба.

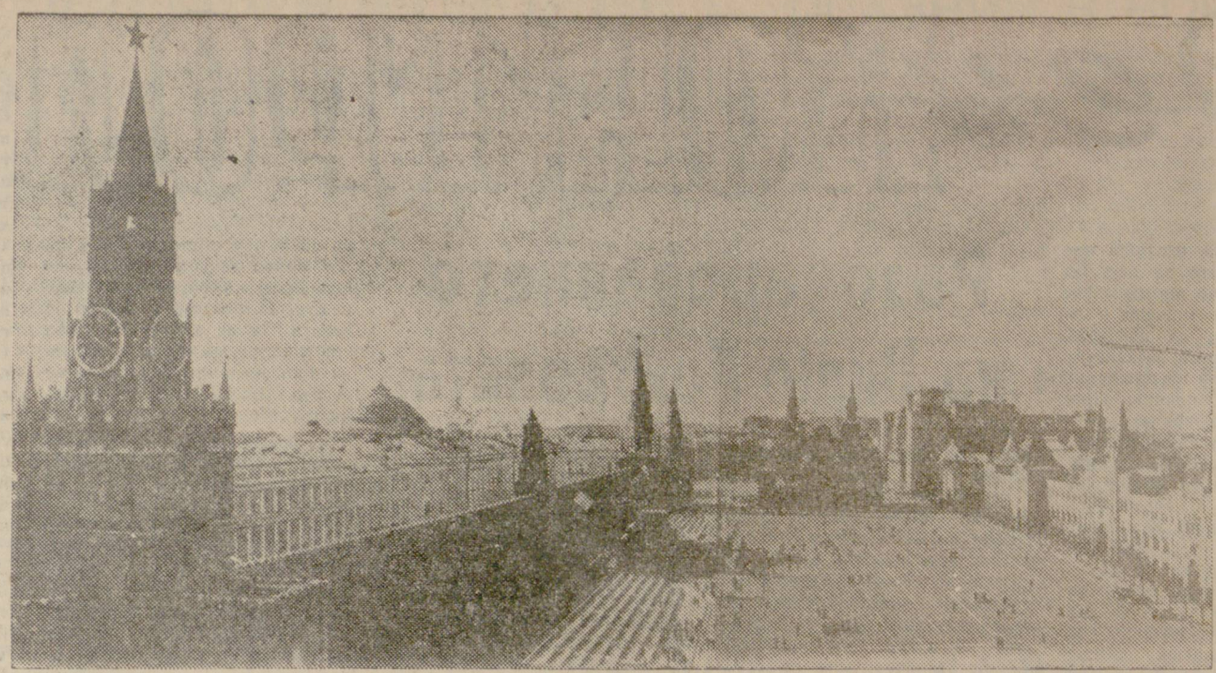

МОСКВА. ЧЕРВЕНИЯТ ПЛОЩАД

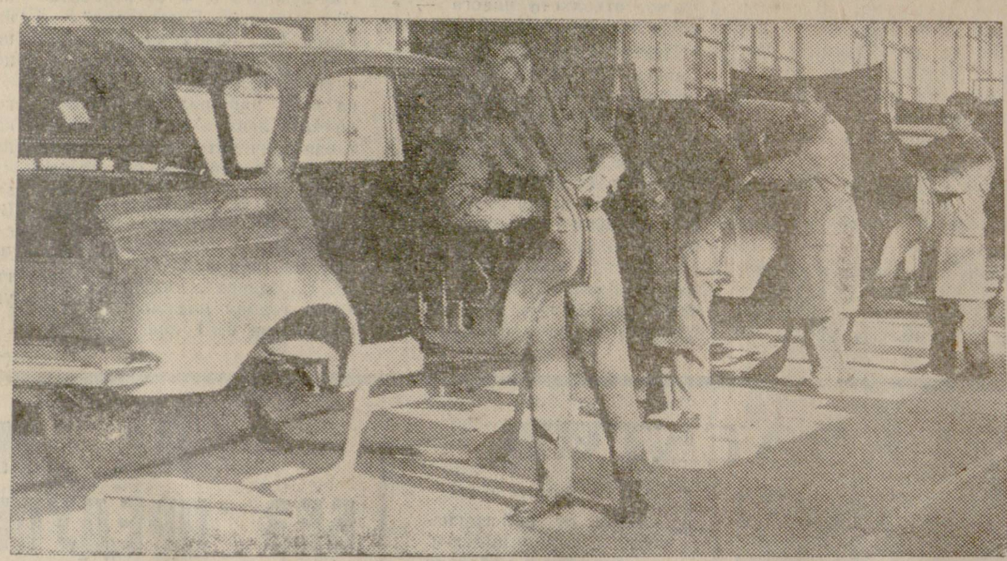

По силата на съветско-българска спогодба в Авто-мото завода в гр. Ловеч вече се монтират леки коли „Москвич 408" с ново име „Рила"

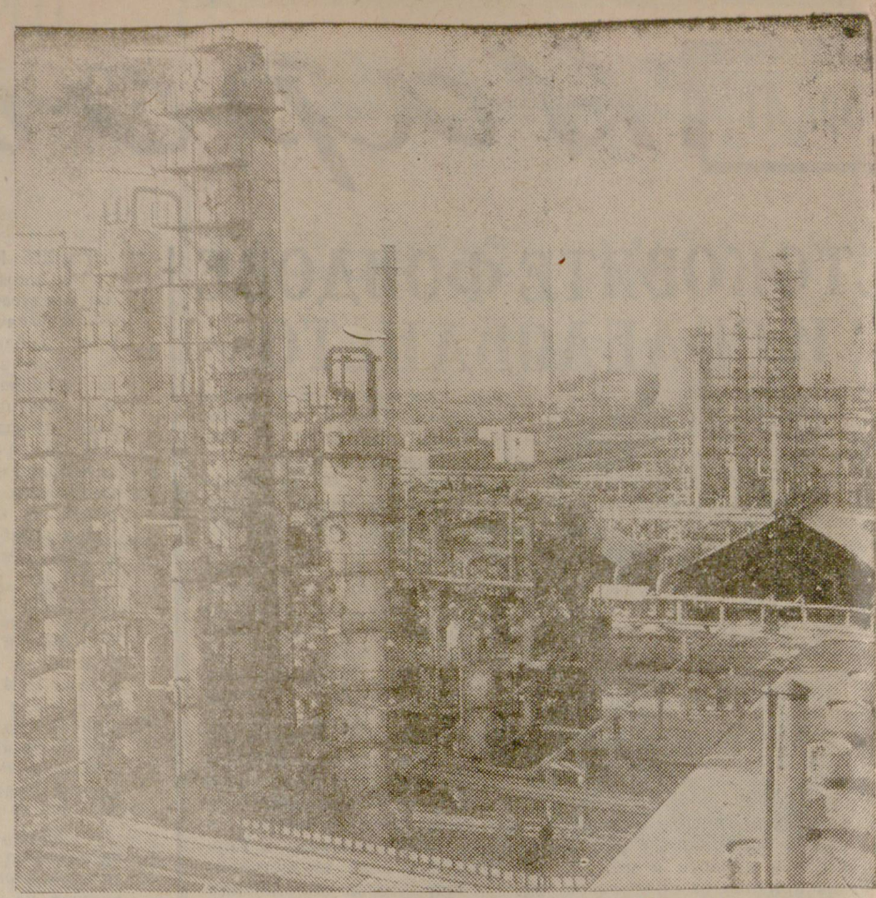

Нефтохимическият комбинат край Бургас

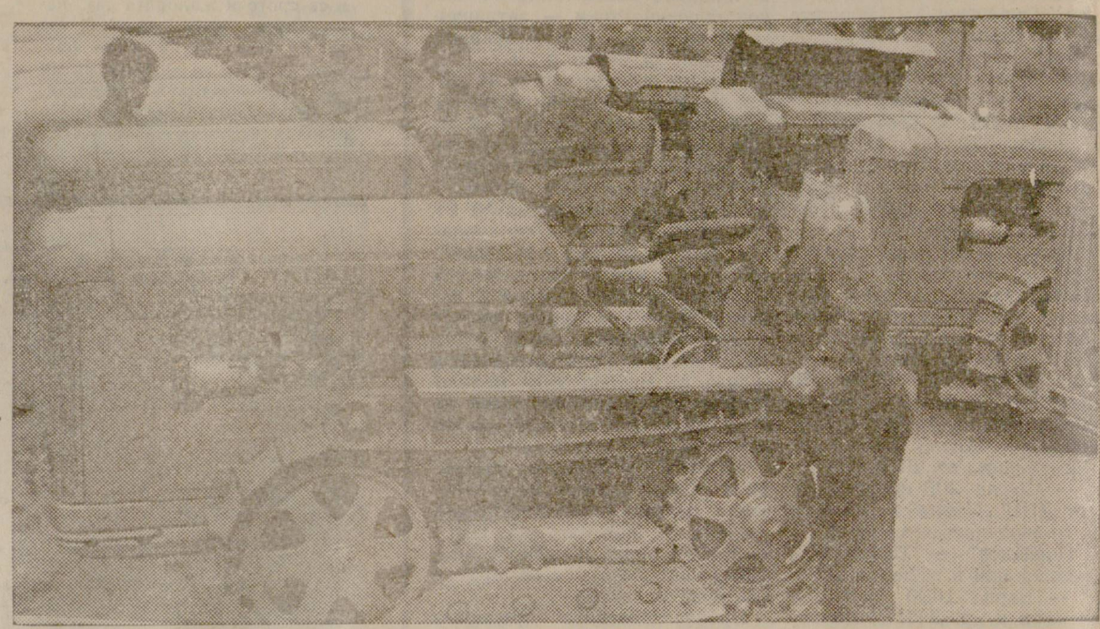

С помощта на Съветския съюз се разкри българското тракторостроене.
НА СНИМКАТА: Готови за експедиция трактори „Болгар", произведени в Тракторостроителния завод в гр. Карлово

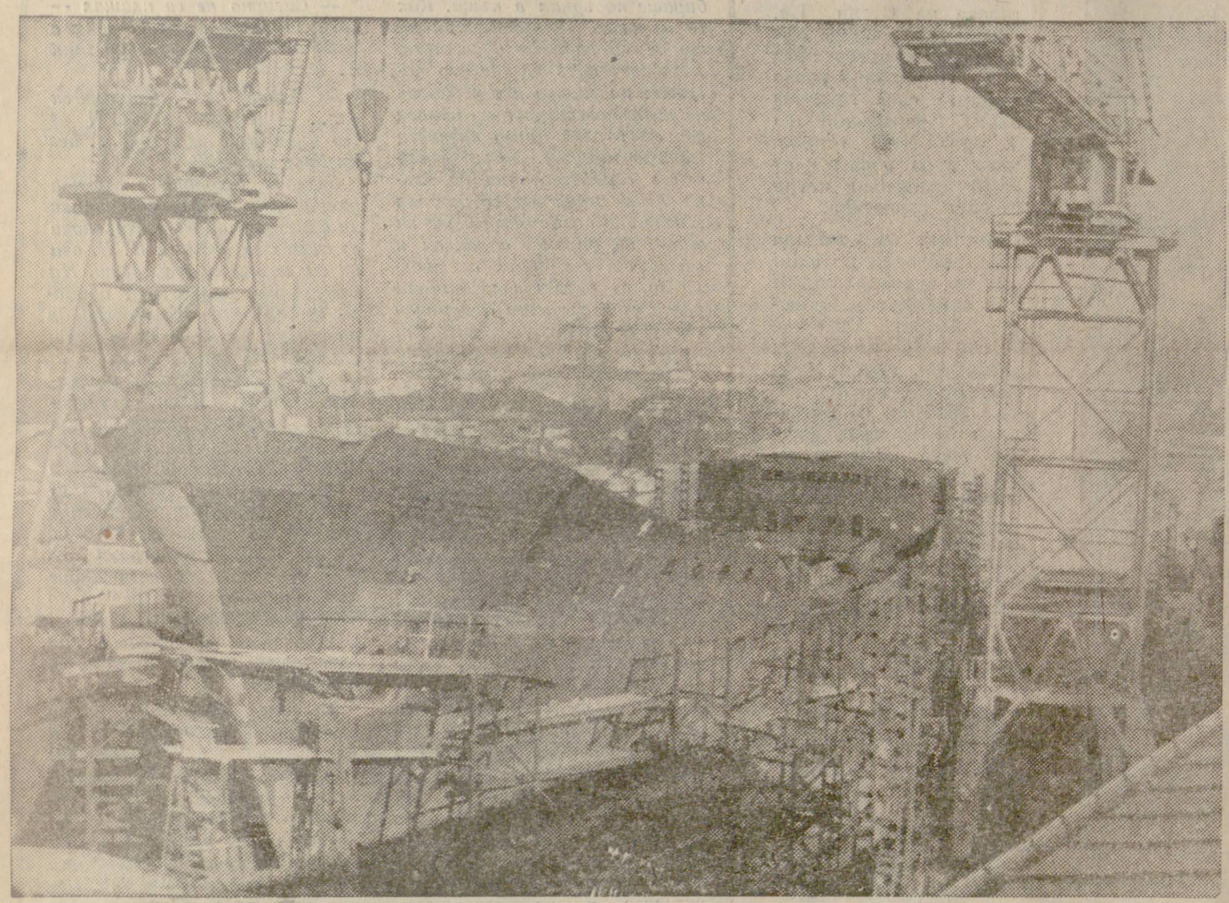

България днес има развито кораборазиране. То се създаде с помощта на СССР. Корабостроителният завод „Георги Димитров" в [illegible] строи [illegible] кораби по поръчка на Съветския съюз.

АЗОТНО-торовият завод край Стара Загора е един от първенците на нашата химическа промишленост

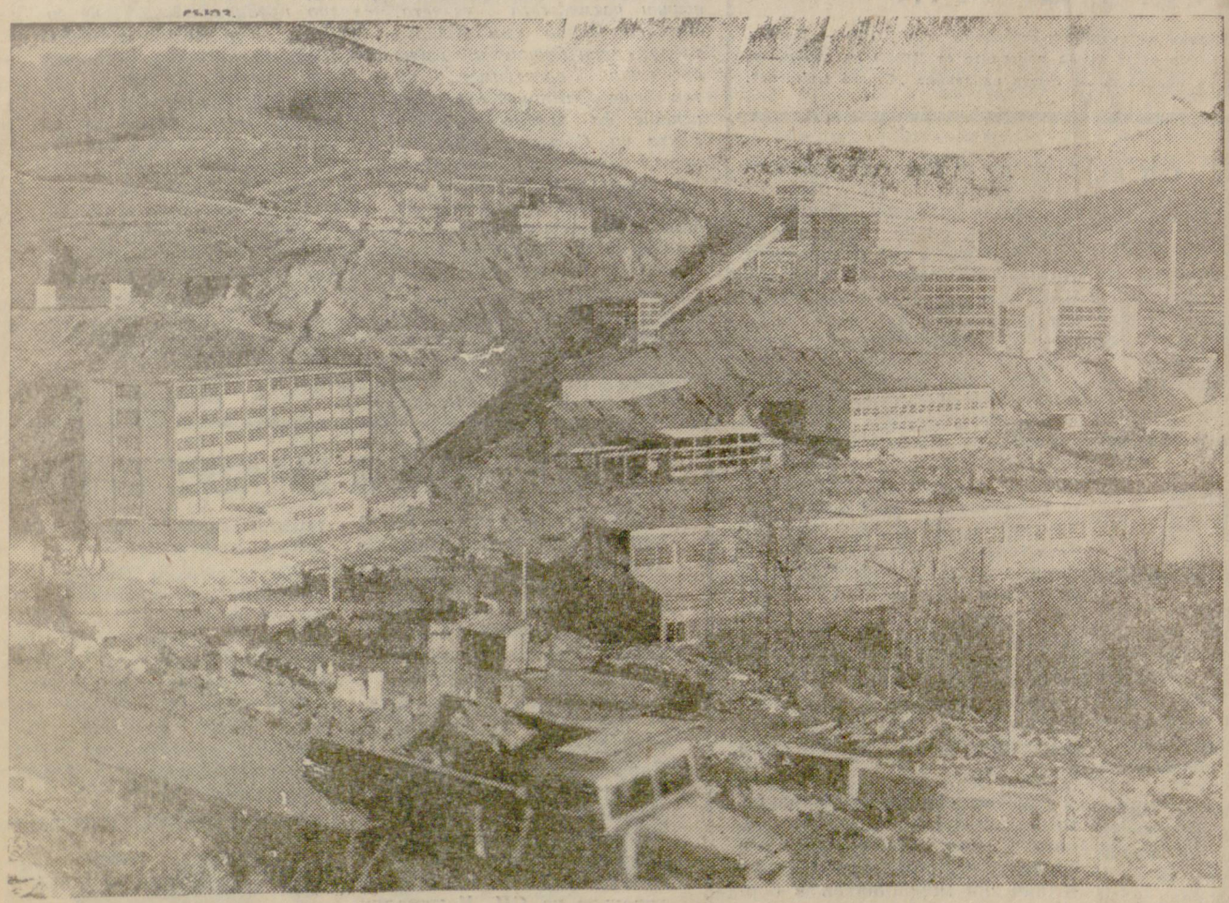

Медеобогатителният комбинат „Медет"

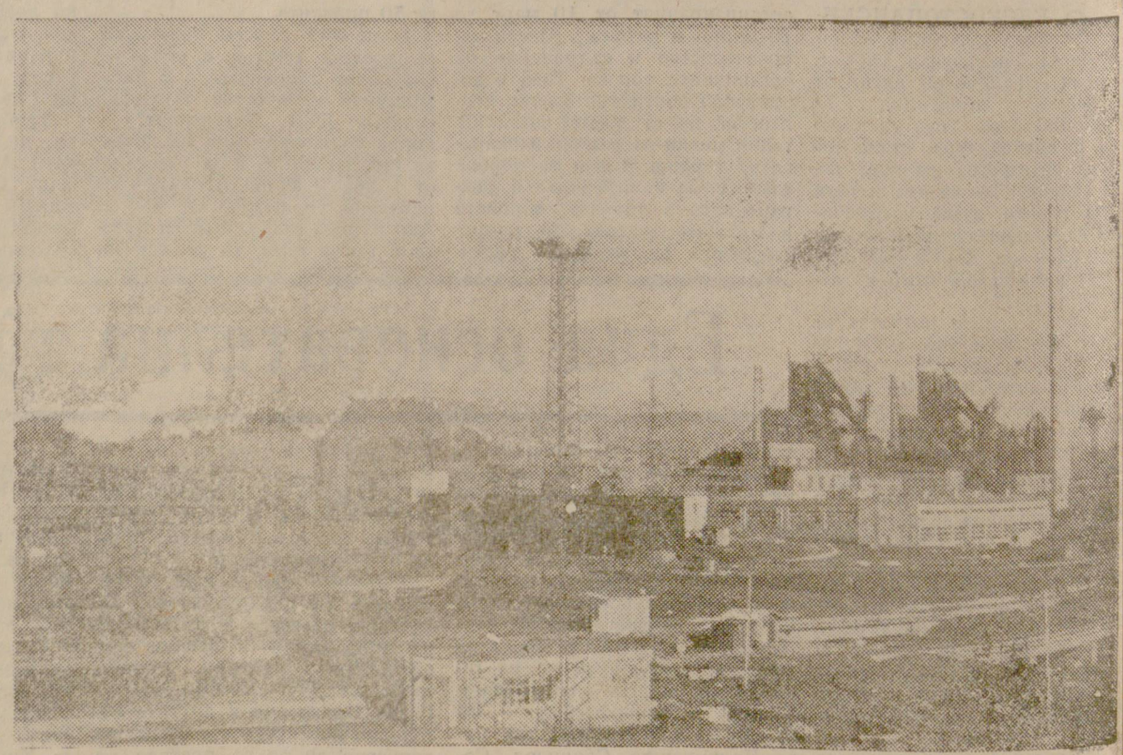

Изглед от Кремиковския металургичен комбинат — най-големият промишлен обект в България. Този промишлен гигант е изграден и съоръжен с помощта на съветските специалисти и заводи

в. „БОРБА"
Стр. 4. бр. 57, 11. V. 1967 г.
ИНДЕКС 21 301